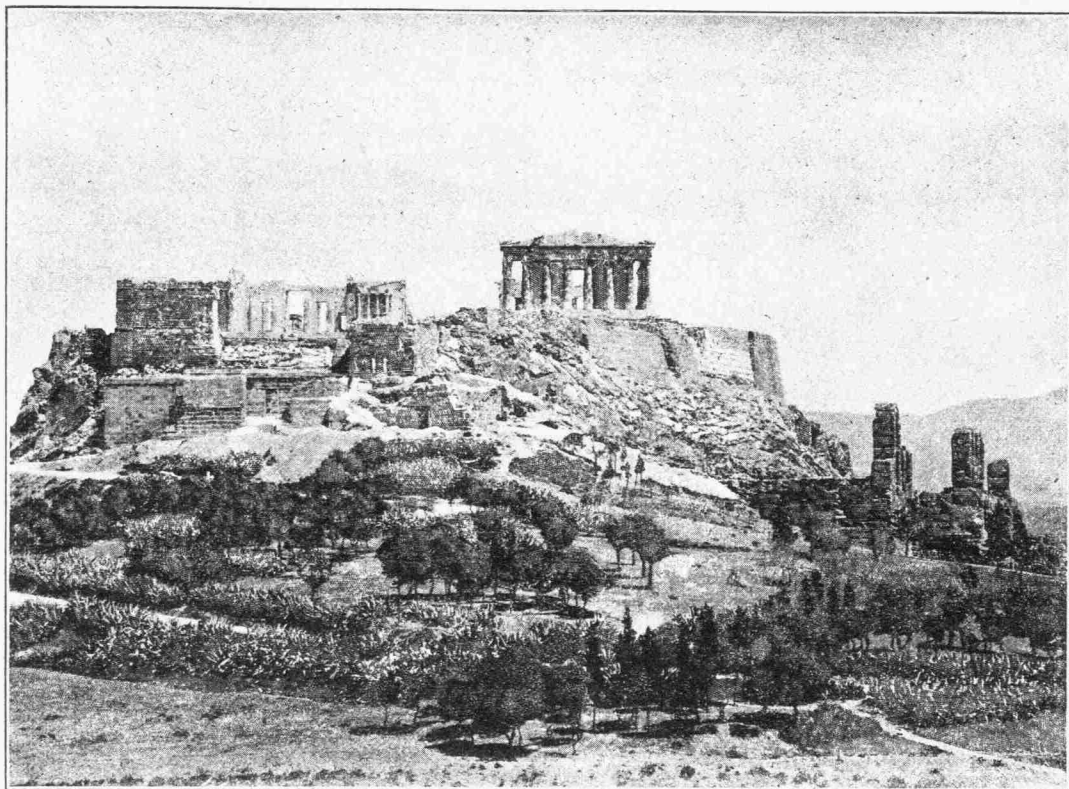




ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Βρεττανικὸν Μουσεῖον, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐξη-
ρεύνῃς, νὰ μὴ ἐσπούδασε, νὰ μὴ ἀνεδίφῃσεν
οὐδαμῶς δὲ ἀνευρέ τι ἀνάλογον μὲ τὰς πληροφο-
ρίας, ὧν ἦτο κάτοχος ὁ γηραιὸς μάγος. Ὅσάκις
οὗτος ἔλεγεν: « Εἰς τὸ δεῖνα μέρος πρέπει νὰ
εὐρίσκηται τὸ δεῖνα πράγμα », εὐρίσκετο αὐτὸ
πάντοτε, καίτοι δὲ οἱ τρόποι καὶ ἡ φυσιογνωμία
τοῦ Γκουσὰ Νισὶν ἐνέπνεον αὐτῷ πάντοτε συν-
αίσθημά τι δυσπιστίας, οὐχ ἦττον ὁ Μαυρίκιος
Κερδικὸς προθύμως θὰ παρηκολούθει μὲ κλειστά
ὄμματα τὸν ἀνεξιχνίαστον αὐτοῦ ὁδηγόν. Ὁ
Γουέβερς εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ δείξῃ εἰς αὐτὸν τὸν
ναὸν τοῦ Ἥλιου, τὸν ναὸν ἐκεῖνον, ἐνθα εἶχεν
ἀντηχῆσαι τὸ βῆμα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅπου εἶχον
ἱερουργῆσαι οἱ σεβάσμιοι ἐκεῖνοι μάγοι, οἱ παρ-
τηρηταὶ τῶν ἀστέρων, οἱ πρῶτοι διδάσκαλοι τῆς
παγκοσμίου ἐπιστήμης. Ταῦτα ἄρα γε δὲν ἦσαν
ικανὰ νὰ ἐξάψωσιν ἓνα ἀρχαιολόγον; Διὸ μακρὰ
καὶ πλήρεις ἐλπίδων ἦσαν αἱ συνομιλίαι τῶν
τριῶν ἐρευνητῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν, ὅτε τὸ στρα-
τόπεδον ἀνεπαύετο καὶ τὰ ἐργαλεῖα ἦσαν ἀπο-
τεθειμένα εἰς τὸ ἐξώστεγον, οὗτοι δὲ κεκμηκότες
ἐκ τοῦ ὕγιους κόπου, ἀνέπαιον τὰ μέλη των καὶ
ἄφινον ἐλευθέραν διέξοδον εἰς τὴν φαντασίαν των.

Ἐν τούτοις ἡ λήξις τῆς ἀδείας τοῦ ὑπολο-
χαγοῦ Γκυγιὼν ἐπλησίαζε, μετὰ λύπης δὲ ὅση-
μέραι μεγαλειτέρως ἔβλεπε προσεγγίζουσιν τὴν
ἡμέραν, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Τεχε-

ράνην, μὲ ὅλην τὴν παρήγορον ιδέαν, ὅτι ἐμελ-
λεν αὐτόθι νὰ ἐπανεύρῃ τὸν φίλον καὶ συγγενῆ
τοῦ ἱατρὸν Ἀρδύ. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε τρόπος ἀπο-
φυγῆς. Ἡ διαμονὴ ἐκεῖνη ἐν τῷ στρατοπέδῳ, αἱ
ἐργασίαι ἐκεῖναι, αἱ τόσον ἀσυνήθους δι' αὐτὸν
ἐνδιαφέροντος, ἡ πλήρης γοήτρου ἐκεῖνη συντρο-
φία ἡ προκαλοῦσα μελέτα ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργου-
μένας, ταῦτα πάντα ἐμελλον νὰ λήξωσι καὶ μετ'
ὀλίγον βεβαίως δὲν θ' ἀπετέλουν εἰμὴ εὐχάριστον
καὶ παροδικὸν ἐπεισόδιον τῆς ζωῆς των!...

Ἐπῆλθεν ἤδη ἡ προτεραία τῆς ἀναχωρήσεως.
Οἶονε ὅπως χρησιμοποίησεν κάλλιον τὰς τελευ-
ταίας στιγμὰς, ἃς ἔδύνατο νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῶν
νέων φίλων του, ὁ Λουδοβίκος Γκυγιὼν εἰργά-
ζετο μετὰ διπλάσιας ζέσεως. Ἡ Αἰκατερίνη
μάλιστα τοῦ εἶχεν ἀπονείμει καλὸν βαθμὸν δι'
ἐπιδέξιον κτύπημα σκαπάνης, ὅπερ ἀπεκάλυφεν
ἐξάίσιον ἐπικηδεῖον κάλπην. Ἡ Λεῖλα πρὸ ὀλί-
γων στιγμῶν ἀριχθεῖσα συνώδεε μὲ χάριεν μει-
δίᾳ τοῦ ἀσταῖσμούς τῆς φίλης τῆς καὶ αὐ-
τῆς ὁ γηραιὸς μάγος ἐφαίνετο ἐκ τῆς λάμψεως τοῦ
βλέμματός του μαρτυρῶν, ὅτι τὰ πάντα ἔβαινον
κατ' εὐχὴν, ὅτε ἐθεάθη αἰφνης ὁ Ἰαργαρίδης μὲ
τὴν μορφὴν τετραγαμνὴν τρέχων δρομαίως, ἐνῶ
τὸ κατεστραμμένον αὐτοῦ ἱμάτιον ἐκυμαίνετο εἰς
τὸν ἄερα.

— Κύριε, κύριε!... ἐλάτε!... ἐλάτε!... ἔκρα-
ζεν ἀσθμαίνων καὶ μὲ ἥθος μυστηριώδες.